

ZÁKLADNÍ POSTUP ROZBORŮ SILIKÁTŮ

Stanovení kysličníku uhličitého vážkovou metodou

ČSN 72 0121

JK -

Определение двуокиси углерода

Determination of carbon dioxide

Tato norma platí současně s ČSN 72 0100 Základní postup rozborů silikátů. Všeobecná ustanovení a určuje zkušební metodu pro stanovení kysličníku uhličitého vážkovou metodou v materiálech v ní uvedených.

Podstata zkoušky

1- Kyselinou uvolněný kysličník uhličitý se váže v absorpční U-trubici na askarit. Přírůstek hmotnosti U-trubice odpovídá množství kysličníku uhličitého ve vzorku. Případně uvolněný sirovodík se zachytí v roztoku chloridu měďnatého a v U-trubici plněné pemzou, která je nasycena měďnatou solí. Kyselinou sírovou a trubicemi, které jsou naplněny přetaveným chloridem vápenatým a kysličníkem fosforečným, se zachycují vodní páry.

Chemikálie

2. Pro provedení zkoušky se použije následujících chemikálií:

Kyselina fosforečná, zředěná (1+1)

Silikagel, preparovaný kobaltnatou solí, zrnění 1 až 2 mm

Hydroxid sodný, nasycený roztok

Chlorid měďnatý, nasycený roztok

Chlorid vápenatý, přetavený

Kysličník fosforečný

Kyselina sírová ($p = 1,84$)

Pemza, preparovaná měďnatou solí: smísí se 60 g kusové pemzy se 40 g

síranu měďnatého a přidá takové množství vody, až se dosáhne ka-

šovitě konzistence. Za neustálého míchání se odpaří do sucha a suší

5 hodin při teplotě 150 až 160 °C. Askarit: 1000 g hydroxidu sodného se rozpustí v 1 litru vody. Do tohoto

roztoku se přidá opět 1000 g jemně rozetřeného hydroxidu sodného.

Do vzniklé kaše se vmíchá vláknitý azbest až se připraví husté těsto.

Nahrazuje čl. 234 až 238 ČSN 72 1110 z 20. 3. 1959

Účinnost od: 1. 11. 1974

05358